

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Doct. Martini Lvtherii Avgvstiniani Theologi Synceri
Lvcvbrationvm Pars Vna, quas ædidit usq[ue] in annum
præsentem XX. Catalogum earu[m] uersa tibi pagina
indicabit. Alio Tomo, Domino Volente, ...**

Luther, Martin

Basileae, 1520

VD16 L 3411

In Stvdio Lipsensi Dispvtabit Eccivs Proposotiones infra notatas, contra D.
Bodensteyn Carlestadiu[m], Archidiaconu[m] & doctore[m]
Vuittenberge[n]sem, AN. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34878

byteris Augustensis diocesis, testibus ad præmissa uocatis atq; rogatis.

Et ego Gallus Kunigender de Herbrachtigen, laicus Augustensis diocesis, publicus sacris apostolica & imperiali autoritatibus Notarius, quia supradictæ schedulæ appellationi, exhibitioni, prouocationi, submissioni, Apoltolorum petitioni, protestationi, omnibusq; alijs & singulis præmissis, dum (sicut præmittitur) fierent & agerentur, una cum prænominatis testibus, præsens & personaliter interfui, eaq; omnia & singula sic fieri uidi & audiui. Idcirco hoc præsens publicum instrumentum, manu mea propria scriptum, exinde cõfeci, subscripsi, publicauit, & in hanc publicam formam redegi, signoq; & nomine meis solitis & consuetis signauit, in fidem & testimonium omnium & singulorum præmissorum rogatus & requisitus.

IN STUDIO LIPSEN
SI DISPVTABIT ECCIUS PROPOSITIONES
infra notatas, contra D. Bodenssteyn Carlestadiũ, Archidiaconũ & doctorẽ Vuittenbergẽsem, AN. XIX.

REVERENDISSIMO in Christo patri, ac illustri principi D. Matthæo S.S. Rho. ecclesia, Tit. S. Angeli Card. coadiutori Salisburgi, domino suo pientissimo, Ioannes Eccius paruus Theologus S. D. cũ paratissima obsequiorum oblatione. Non præterit te reuerendissi me pater, ac optime princeps, quomodo dominus Bodenssteyn, archidiaconus Vuittẽbergẽ. superiori Maio, conclusiones felle plenas & mordacissimas, calchographorũ opera, contra me sparserit, ob id quod ad reuerendũ dominũ meum, D. Gabrielẽ, episcopũ Eistettensem dignissimũ, adnotationes quasdam priuatim scripserã in aliquot ppositiões domini Martini Lutherij Augustiniani Vuittenbergẽ. in materia sacramenti pœnitentiæ, cui ego pmodeste respondi. Ac ne mordẽtes inuicem, cõsummaremur ab inuicem, ut diuus Hieronymus ad Ruffinũ ait, ppter etiã scandala uitanda, quæ ex amarulẽtis libellis disseminatõs oriuntur, obtuli me uelle stare iudicio sedis apost. ad quã omnis causa fidei merito referri debet, ut Gelasius, Symachus &c. docuere. Iudicio item obtuli studij Rhomani in Italia, Parrhisini in Gallia, Colonien. in Germania. At ille disputationẽ refugiens (quod qui faciunt, A. Augustinus contra Faustũ explicat) mea quoq; abusus modestia, alterum libellum ædidit, in quo me denuo cõuitijs onerat, ac si hoc maiestatis theologicæ esset, cõuitijs ac iniurijs seuire. Quem etsi remordere possem, si uellem, & ut beatus Hiero. ad Domnionem contra Vafrum monachum ait, possem genuinũ dentem læsus infingere: At diu Augustini & eiusdem beati Hiero. secutus consilium, peperci sibi, peperci mihi, peperci nomini Christiano. Et d. Martinum Lutherium Augustæ adiens sciscitabar ex eo, cur suus propugnator mecum non expectasset sedis apost. & laudatissimorum studiorum iudiciũ? Qui itineris difficultates & expensas

& expensas causatus, Lipsense studiū mihi obtulit Carlestadio uicinū, in quo cōuenire deberemus ad disputandū. Idem mihi ex Vuittenberga Carlestadio placere rescripsit. Cui ego perlibēter assensum præbui, ita omīno nihil coram doctissimis felicis studiū Lipsen. patrib⁹ mihi & ueritati timeo. Quare illustrissimo principi & domino D. Georgio Saxonie duci &c. principi clementissimo, eiusdem studiū patrono, humiliter scripsi, ut sua illustris. D. favorabilē huic negotio præbeat assensum. Scripsi & alma uniuersitatis & facultatis theologicæ consilio, quibusuis precibus rogando & supplicādo, ut onus audiendi & inter nos iudicandi, uter rectius de fide sentiat, suscipere dignentur. Nam pulcherrimum arbitror, pro ueritate fidei, & quam sedes beati Petri sequitur & docet (ut Iulius Papa præcepit) in arenam descendere. Cathedram em̄ beati Petri cum S. Cypriano nō desero, quod ibi solū incorrupta (ut Hiero. ait) patrū seruat hereditas, quæ autoritatē dat loquendi, tacendi, nam & sacre scripturæ intellectum accipio secundum praxim ecclesiæ, extra quā uiuere, mori est. Cū autē reuerendissima tua paternitas nō sit mediocris ecclesiæ columna, me tuo totum dedo & cōmendo patrociniō, etiam atq; etiam rogās, ut sicut uales, ita uelis me tueri, solum ut ueritas fidei, & quam Rhomana tenet ecclesia, tæatur ac defendatur. Valeat reuerendissima ac illustrissima dominatio tua. Ex Augusta Rhetia. iij. Kal. Ianuarias. Anno restitutæ salutis. M. D. XVIII.

POSITIONES QVAS ECCIVS DEFENDET IN STUDIO LIPSEN si, contra nouam doctrinam.

1. Neq; dicitis sacre scripturæ, aut sanctis patribus, Augustino & alijs cōcordat, D. & magistrum nostrum Iesum Christum, dicendo, Pœnitentiā agite, uoluisse omnem fidelium uitam esse pœnitentiā; unde & de sacramentali pœnitentiā illud uerbum idonee potest intelligi.
2. Et si peccata uenialia sint quotidiana, tamē iustum semper peccare in omni opere bono, etiam bene moriēdo, negamus. Sicut erroneum dicimus, iustum manente iustitia, peccare posse mortaliter, aut in puero post baptisimum alienæ uoluntatis peccatum remanere.
3. Altruente pœnitentiā non recte inchoari a detestatione peccatorū, recogitādo grauitatē peccati & pœnæ, & quod faciat magis peccatorē, tanq̄ euangelio & sanctis patribus contrariū, non dicimus audiendum.
4. Dicere deū remittendo culpā, remittere pœnā, & nō cōmutare in pœnam aliquā temporālē satisfactoriā, p̄ canones & sacerdotis iniunctionē, in parte uel in toto declaratā, ut sacre scripturæ & usui ecclesiæ repugnans existimamus.
5. Quelibet sacerdotē, nullo p̄lato dempto, sup̄ subdito petēti, posse remittere, aut debere pœnas & culpas, ita q̄ p̄latus nō plenarie absoluēs a pœna & culpa peccet, uel usui sancte matris ecclesiæ aduersū, nō acceptam⁹.
6. Animas in purgatorio nō satisfacere pro peccatorū pœnis, a quorum culpis absolutæ, hic nō satisfecerūt, reputamus erroneū; sicut nō est sine errore, qui nō credit deū a morituro req̄rere aliā q̄ mortis pœnam.
7. Ex imperfectione charitatis uel fidei in anima mortui fieri horrorem & quasi desperationē, q̄bus in purgatorio afficiant, & quod illū horrorem ex timore